

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ OPIS PATENTOWY.

Nr 41297

Kl. 82 a, 39

Edward Szerękowski

Zalesie Dolne, Polska

Suszarka słupowa do suszenia nierozcieńczonego wodą błota defekacyjnego

Patent trwa od dnia 14 stycznia 1958 r.

Zadaniem suszarki według wynalazku jest suszenie błota defekacyjnego w stanie nierozcieńczonym wodą, tj. w takim stanie, w jakim błoto wychodzi z błotniarki w postaci częściowo skwalonego miękkiego ciasta, w którym po wysuszeniu i sproszkowaniu znajdują się znaczne ilości węgla wapnia, nadającego się do odkwaszania gleby i łąk w zastępstwie wapna nawozowego.

Błoto niewysuszone i niesproszkowane odbierane jest przez rolników niechętnie, ponieważ jest trudne do nabierania łopatą, a przeorane w grudkach może leżeć w glebie kilka lat bez użytku.

Sproszkowane zaś błoto chętnie jest używane przez rolników jako wapno nawozowe, gdyż daje dobre wyniki na roli w tym roku, w którym jest rozsypane.

Przedmiot wynalazku jest uwidoczniony na rysunku, na którym fig. 1 przedstawia suszarkę w przekroju pionowym według linii CD na fig. 2, fig. 2 — w przekroju podłużnym według linii

AB na fig. 1 i fig. 3 — widok siatki w zwiększonej podziałce.

Suszarka według wynalazku składa się z dwóch bębnow 1 i 2, z których dolny osadzony jest na osi 5, górny zaś na osi 3; dolny 5 — na łożyskach stałych, a górny 3 w razie potrzeby utrzymania pasa siatkowego w naprężeniu daje się unosić nieco w górę i opuszczać za pomocą śruby 4.

Przez bębny 1 i 2 przeciągnięty jest pas z siatki drucianej elastycznej 6 (fig. 1 i 3), który posuwa się od dołu w kierunku górnego bębna 2, opasuje go i prowadzony jest u dołu przez dwa bębny prowadnikowe 7 i 8. Bęben 8 posiada kołeczki 9, które trafiają w oczka siatki, nie dopuszczając przez to do poślizgu pasa i jednocześnie wypychają błoto suche z oczek siatki. Na końcu wałka 10 bębna 8 umocowane jest kołko zębate 11, które podczas pracy uderza zębami o kolanko 12. Kolanko 12 osadzone jest na osi 13. Na drugim końcu, licząc od kolanka i od osi, znajduje się koniec 14 kolanka, na którym umocowana jest trzepaczka 15 z siatki. Pod

bębniem 1 umieszczone jest pudło 16, do którego umocowany jest lej 17 i obudowa przenośnika 18 z blachy. Przez rurę 19 wtlaczane są gorące gazy spalinowe otworem 20. Gazy te, zasysane wentylatorem z czopucha kotłów parowych lub z pieca kokсового, tłoczone są przez ten otwór pomiędzy pasy siatkowe 6 oraz bębny 1 i 2 i obudowę przenośnika 18.

Stałe przegrody 21 w obudowie skierowują przymusowo gorące gazy spalinowe wzdłuż pasa siatki, naładowanego błotem defekacyjnym.

Koło ślimakowe 22 poruszane jest ślimakiem 23, otrzymującym ruch z silnika lub z transmisji. Na drugim końcu wału, dolnego 5 umocowane jest kółko łańcuchowe 24, połączone łańcuchem z kółkiem 25, umocowanym do górnego wału 3. Ponad bębniem górnym może być ustawiony cyklon do wyłapywania pyłu błotnego.

Silnik napędza koło ślimakowe 22 i bęben 1 oraz bęben z kołeczkami 9. Kołeczki trafiają w oczka siatki 6, zmuszając ją do posuwania się naprzód w kierunku strzałki.

Do leja 17 doprowadza się błoto, wyrzucane wprost z betoniarki. Błoto miękkie wpada do leja, przyciskając się do ruchomej siatki własnym ciężarem. Siatka 6 nabiera w oczka błoto, otoczone gazami spalinowymi, wtlaczanymi rurą 19 przez otwór 20.

Przylepione do pasa błoto przechodzi przez górne koło 2, następnie w dół przez bęben 7, gdzie jako wyschnięte wykrusza się na pas z siatki, dalej kołeczki 9 na bębnie 8 wypychają z

oczek już suche grudeczki błota do leja 26 a ślimak 27 rozciera sproszkowane błoto, jako gotowy produkt. Gdy pas z błotem wysuszonym przejdzie przez bęben 8, kółko zębate 11 trąca zębami młoteczek 12, trzepaczka 15 z siatki uderza o pas 6, wybijając susz z oczek pasa i kieruje do ślimaka 27, skąd błoto wysypywane jest do worków lub silosów.

Zastrzeżenie patentowe

Suszarka słupowa do suszenia nierozcieńczonego wodą błota defekacyjnego, składająca się z dwóch umieszczonych w obudowie bębnow, górnego i dolnego, napędzanych przez silnik, taśmy z elastycznej siatki metalowej, zabierającej błoto, rozgrzewane następnie i suszone gorącymi gazami spalinowymi, przy czym bębny mogą być ustawione jeden nad drugim pionowo lub skośnie, znamienne tym, że z jednej strony bębna dolnego (1) posiada lej (17) na pudło (16), do którego z betoniarki doprowadza się błoto, a z drugiej strony od wewnątrz siatki osadzony jest w obudowie bęben przewodnikowy (8) z kołeczkami (9) do wypychania z oczek siatki przeniesionego wysuszonego wzdłuż obu stron siatki błota oraz trzepaczkę (15) do wykruszania tegoż na rozcierający go ślimak (27), napędzany przez taśmę siatki (6).

Edward Szerękowski

